

Sygn. akt III Kow.1498/15wz

POSTANOWIENIE

Dnia 21.12.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Chojnicach Mirosława Orłowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. – Oddział Zewnętrzny w C. wniosku **skazanej** w sprawie **D. B. c. J.** i H. z d. Ż., ur. dnia (...) w B., skazaną prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w G. z dnia 28.10.2002r., sygn. akt VI K 140/02 za czyn z art.278§1kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Okręgowego w S. z dnia 05.03.2004r., sygn. akt III K 197/03 za czyn z art.148§1kk na karę 13 lat pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skaz. D. B. c. J.**;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. F. K. kwotę 147,60 zł. brutto (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) za obronę z urzędu,
3. zwolnić skazaną od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Skazana D. B. złożyła wniosek o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia uzasadniając go chęcią powrotu do normalnego życia, a także ukończenia terapii odwykowej. Zamierza zerwać z przeszłością i więcej nie popełniać przestępstw.

Uprawnienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazana nabyła w dniu 31.10.2009r. Koniec kary przypada na 6.07.2016r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu penitencjarnego uprawnienia skazanej do uzyskania warunkowego zwolnienia zostały obliczone w sposób prawidłowy. Nie jest konieczna zmiana kolejności odbywanych kar mimo, że z wyroku w sprawie VI W 734/02 wynika, że wobec skazanej, a wówczas ukaranej, orzeczono karę 30 dni aresztu. W tym miejscu należy się odwołać do uchwały z dnia 29 czerwca 1982r. Sądu Najwyższego w sprawie VI KZP 14/82 z której wynika, że „przewidziane w art. 91 § 3 k.k. sumowanie dwóch lub więcej nie podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności może obejmować także karę (kary) pozbawienia wolności wymierzoną za przestępstwo i karę (kary) aresztu wymierzoną za wykroczenie”.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazaną z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art. 66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r.).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanej konieczne jest odwołanie się do dowodów zawierających stosowne informacje. Z wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 1.07.2004r. załączonego do teczki osobopoznawczej, wywiadu kuratora z dnia 28.02.2003r. załączonego do akt sprawy III K 197/03, wywiadu kuratora z dnia 10.10.2009r. oraz uzasadnienia wyroku w tej sprawie wynika, że skazana w miejscu zamieszkania posiadała opinię negatywną, gdyż nadużywała alkoholu i zachowywała się agresywnie.

Z opinii z dnia 10.03.2003r. sądowo-psychiatryczno-psychologicznej wynika, że skazana jest uzależniona od alkoholu a przy tym skłonna do zachowań agresywnych.

Mając na uwadze wnioski biegłych wynikające ze wskazanej opinii, w zakresie agresywnych zachowań skazanej oraz ustalony w tym okresie przebieg procesu resocjalizacji skazanej Sąd penitencjarny w sprawie III Kow 355/13wz dopuścił dowód z opinii biegłej psycholog. Biegła dysponowała kompletnym materiałem dowodowym w tym aktami sprawy III K 197/03. Z nadesłanej opinii wynika, że wyniki aktualnie przeprowadzonych badań wskazują na nasilanie zmian patologicznych w obrębie OUN, co może skazywać na rozpoczynający się proces psychoorganiczny o charakteropatyczno-otępiennym charakterze. Podwyższona skala psychopatii wskazuje na to, że skazana może być opozycyjna i konfliktowa. Wskaźnik agresji jest u niej wyższy niż przeciętny dla kobiet. W ocenie biegłej nie ma wyraźniejszych podstaw do przyjęcia, że w osobowości skazanej zaszły pozytywne zmiany i że dalszy proces resocjalizacji i społecznego uczenia się w warunkach wolnościowych będzie przebiegał prawidłowo.

W związku ze złożonym kolejnym wnioskiem o udzielenie warunkowego zwolnienia, należało ustalić czy na obecnym etapie odbywania kary, pod wpływem wdrożonego wobec skazanej procesu resocjalizacji, w jej osobowości skazanej zaszły na tyle pozytywne zmiany iż uzasadnione jest przypuszczenie, że potrafi na tyle skutecznie kontrolować emocje, iż wręcz wykluczy to kolejne agresywne zachowanie.

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu psychologii. Z opinii z dnia 24.11.2015r. wynika, że biegły dysponując kompletnym materiałem dowodowym stwierdził, że u skazanej występują skłonności do zachowań agresywnych, utrwalone poprzez wzorcowe środowiskowe. Ta postawa znacząco się zmieniła w trakcie odbywania kary. Skazana wypracowała kontrolę zewnętrznych zachowań w sytuacjach jasno określonych. Jednakże w sytuacjach nowych, wieloznacznych, przy braku kontroli zewnętrznej istnieje prawdopodobieństwo regresu do wcześniej utrwalonych zachowań agresywnych. Czynnikiem niekorzystnym jest osłabienie funkcji ośrodkowego układu nerwowego. Tylko stałe wsparcie, częsta kontrola oraz rygorystyczne przestrzeganie zaleceń terapeutycznych dają szansę na utrzymanie kontroli zachowań agresywnych.

Zatem, właściwości oraz warunki osobiste skazanej nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w C. wynika, że skazana podczas pobytu w areszcie śledczym była kilkadziesiąt razy nagradzana regulaminowo. Ostatni wniosek uzyskała w dniu 7.06.2015r. Mimo wskazanej liczby wniosków nagrodowych postawy nie można określić jako wyróżniającej. Skazana popełniła 22 przekroczenia, z czego została 15-krotnie dyscyplinarnie ukarana. W pozostałych przypadkach przestano na pouczeniu skazanej. Ostatnie przekroczenie popełniła w dniu 19.03.2015r.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że zachowanie skazanej w początkowym okresie izolacji był naganne, następnie zmienne z przewagą poprawnego a dopiero w ostatnim okresie jest dobre.

Obecnie, skazana nie sprawia problemów wychowawczych. Wobec przełożonych zachowuje się regulaminowo. Ze współosadzonymi układa bezkonfliktowe relacje. W warunkach izolacji, angażuje się w prace społeczne. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływań realizuje w stopniu pozytywnym. W okresie od 23.02.2015r. do 3.03.2015r. brała udział w programie resocjalizacji „Aktywni zawodowo” i „Rowerem przez świat”. W trakcie zajęć wykazywała duże zainteresowanie programem i udzielaniem odpowiedzi. Do czynu którego się dopuściła na wolności przejawia krytyczny stosunek.

Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że skazana powinna otrzymać szansę wykazania iż potrafi należycie funkcjonować w warunkach bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW np. poprzez włącznie do tzw. systemu przepustkowego lub systemu pracy bez konwojenta, poza jednostką penitencjarną. Sprawdzenie tego typu ma uzasadnienie w szczególności przypadku skazanej, która w miejscu zamieszkania zachowywała się nagannie, była uprzednio karana, a przy tym była poddana resocjalizacji w warunkach zakładu karnego. (vide: postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku : z dnia 7.01.2014r sygn. II AKzw 2843/13, z dnia 10.02.2014r. sygn. AKzw 137/14, z dnia 10.02.2014r. sygn. II AKzw 138/14, z dnia 17.02.2014r. sygn. II K AKzw. 196/14, z dnia 6.10.2014r. sygn. II AKzw 1947/14, z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKzw 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzw 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKzw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKzw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKzw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKzw 723/15).

Odnosząc się ponownie do postawy skazanej w zakładzie karnym stwierdzić trzeba, że poprawne zachowanie skazanej w warunkach izolacji dowodzi tego, że podjęła działania mające na celu wykazanie, iż zamierza zerwać z dotychczasowym trybem życia i przestrzegać zasad porządku prawnego. Za takim stanowiskiem przemawia liczba uzyskanych wniosków nagrodowych. Poprawna postawa nie jest jedyną okolicznością która musi być oceniona przy ocenie trafności złożonego wniosku o warunkowe zwolnienie. Skoro skazana była uprzednio karana, odbywała karę w warunkach izolacji więziennej a przy tym korzystała dwukrotnie z warunkowego zwolnienia, to jej deklaracje o zamiarze niepopelniania kolejnych przestępstw należy oceniać ze szczególną ostrożnością.

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazaną przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienia z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzw 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzw 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKzw. 38/14

Z załączonych do akt ewidencyjnych wyroków wynika, że skazanej przypisano popełnienie czynów z art.278§1kk, art.148kk i wykroczenia z art.119§1kw. Z ustaleń faktycznych zawartych w uzasadnieniu wyroku w sprawie II K 197/03 wynika, że skazana będąc pod wpływem alkoholu, wobec pokrzywdzonego bez żadnego powodu, zachowała się rażąco brutalnie gdyż ugodziła go nożem. To oznacza, że skazana nie jest sprawczynią przypadkową a osobą która uporczywie lekceważy zasady porządku prawnego.

Za takim stanowiskiem przemawia informacja z KRK. Z tego dowodu wynika, że skazana była 8-krotnie karana, w tym za przestępstwa z użyciem i groźbą użycia przemocy. Nadto, z informacji o pobytach i orzeczeniach z dnia 17.09.2015r. wynika, że jest recydywistką penitencjarną albowiem w dniach 24.09.1981r. i 20.03.1991r. opuszczała jednostki penitencjarne (ZK Ł. Nr 1, AŚ K.), w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem, jednak ponownie została osadzona w izolacji więziennej.

Sąd Penitencjarny odwołał się do tych faktów dlatego, że uznał, iż w oparciu o zapisy wynikające z karty informacyjnej KRK, brak jest podstaw do przyjęcia, iż we wskazanych powyżej przypadkach nastąpiło zatarcie kolejnych skazań. Wskazać trzeba, że skazana w dniu 14.04.2001r. zakończyła odbywanie kary pozbawienia wolności a w dniu 11.07.2002r. opuściła areszt śledczy po zakończeniu odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności. Kolejne przestępstwa popełniła odpowiednio w dniach 20.12.2001r. oraz 11.02.2003r.

To oznacza, że nawet pobyt w warunkach izolacji nie był w stanie skłonić skazaną do zmiany nagannej postawy. Zatem, ocena postępów w procesie resocjalizacji skazanej powinna być dokonana ze szczególną wnikliwością, bowiem podczas uprzedniego pobytu w warunkach izolacji więziennej nie zostały wobec skazanej osiągnięte cele wykonania kary wynikające z art.67§1kkw. Z tego przepisu wynika, że pobyt w jednostce penitencjarnej powinien wzbudzić w skazanej potrzebę przestrzegania porządku prawnego i powstrzymania od powrotu do przestępstwa.

Stwierdzić należy, że okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu ustalonej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego, opinii sądowo-psychiatrycznej, opinii sądowo-psychologicznych przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku, bowiem wskazują na takie cechy osobowości skazanej, jak skłonności do nadużywania alkoholu i zachowań agresywnych, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa w tym podobnego.

Istotne w sprawie jest to, że mimo długotrwałego pobytu skazanej w warunkach izolacji więziennej i wdrożenia wobec skazanej procesu resocjalizacji, powołani w sprawie biegli psychologowie uznali, że skazana w sytuacjach dla siebie niekorzystnych może naruszać porządek prawny a przy tym zachowywać się agresywnie.

Wskazać trzeba, że podczas pobytu na warunkowym zwolnieniu nie możliwości sprawowania stałej kontroli nad skazaną, udzielanie jej stałego wsparcie, dokonywanie częstych kontroli jej zachowania i sprawdzanie czy rygorystycznie przestrzega zaleceń terapeutycznych. Kurator jedynie może okresowo kontrolować postawę warunkowo zwolnionej w tym korzystanie z terapii odwykowej. Będąc na wolności skazana ma nieograniczony dostęp do alkoholu, co może skutkować kolejnym niekontrolowanym, agresywnym zachowaniem. Ponadto, powiadomiona o opuszczeniu aresztu śledczego miejscowa policja także nie ma możliwości sprawowania stałej kontroli nad zachowaniem skazanej.

Odnosząc się ponownie do okoliczności popełnienia przestępstwa należy, odwołać się do postanowienia z dnia 9.02.2012r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie AKzw 158/12 z którego wynika, że „możliwa jest tym samym również odmowa udzielenia warunkowego zwolnienia wyłącznie lub przede wszystkim z uwagi na okoliczności popełnienia przypisanego przestępstwa. Choć bowiem przyjmuje się iż czynnik ten sam w sobie nie może stanowić bezwzględniej przeszkody do zastosowania środka probacyjnego, to może być brany pod uwagę przy ocenie, na jakim etapie wykonania kary poddanie sprawcy próbie jest zasłużone i celowe”.

Przypomnieć trzeba, że skazana nie potrafiła docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niej środka związanego z poddaniem sprawcy próbie, bowiem była 2-krotnie warunkowo zwalniana. Fakt uprzedniego korzystania z warunkowego przedterminowego zwolnienia, wprawdzie nie stanowi samoistnej podstawy do odmowy udzielenia kolejnego warunkowego zwolnienia, tym niemniej powinien zostać wzięty przez Sąd penitencjarny pod uwagę podczas rozpoznawania obecnego wniosku skazanej o takie zwolnienie. Sąd penitencjarny podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12.01.2005r. sygn. AKzw 1161/04, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22.07.2007r. sygn. AKzw.982/07, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16.10.2012r. w sprawie II AKzw (...), że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanej w warunkach wolnościowych należy fakt, że skazana po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa pomimo uprzedniego warunkowego zwolnienia. To oznacza, że uprzednio ustalona pozytywna prognoza kryminologiczna była nietrafna. Nadto fakt ten rzutuje na ocenę jej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Bezspornym jest, że skazana w ostatnim okresie pobytu w warunkach izolacji zachowywała się dobrze. W ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować okresów dobrego zachowania się skazanej w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okresu nagannej postawy i okoliczności popełnionych przestępstw.

Zgromadzone w sprawie dowody nie dają podstawy do wysnucia wniosku że na obecnym etapie odbywania kary skazana ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia

wolności będzie przestrzegała porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jej resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji, uznając za celowy dalszy pobyt skazanej w zakładzie karnym, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.616).

Na podstawie art. 626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazaną zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.